

Sygnatura akt III RC 255/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Ś., dnia 27-03-2015 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej III Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Beata Michurska-Gruszczyńska

Protokolant: Anna Raszowska

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2015r. w Środzie Śląskiej na rozprawie

sprawy z powództwa K. P. (1)

przeciwko M. P.

o alimenty

I. oddała powództwo;

II. odstępuje od obciążania powódki K. P. (1) kosztami procesu.

Sygn. akt III RC 255/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15 listopada 2013r. powódka K. P. (1), reprezentowana przez ojca H. P. wniosła o zasądzenie od pozwanej M. P. na jej rzecz alimentów w kwocie po 400 zł miesięcznie, płatnych do rąk ojca z góry do 10-go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z kwot. Nadto domagała się zasądzenia od pozwanej na jej rzecz kosztów postępowania, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania podała, że uczy się, nie posiada własnego majątku, i nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Potrzeby powódka określiła na kwotę 1.360 zł miesięcznie. Podała, że od września pozwana M. P. nie mieszka z powódką oraz jej ojcem, nie interesuje się jej sprawami i nie utrzymuje kontaktu. Podkreśliła, że obecnie wyłącznie ojciec powódki czyni starania o jej utrzymanie i wychowanie, które winna zapewnić także pozwana. Podała, że pozwana jest osobą sprawną fizycznie, ma wykształcenie podstawowe, co uzasadnia jej możliwości zarobkowe na takim poziomie, aby spełniać świadczenie alimentacyjne w żądanej pozwem wysokości.

W odpowiedzi na pozew, pismem procesowym z dnia 14 kwietnia 2014r. pozwana wniosła o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu wskazała, że w dniu 29 września 2013r. na skutek nieporozumień rodzinnych zmuszona była przez matkę ojca powódki - S. P. do opuszczenia, stanowiącego majątek odrębny powoda domu przy ul. (...) w C., w którym dotychczas zamieszkiwała. Podała, że nie ma żadnego majątku. W chwili obecnej pozostaje bez środków do życia, utrzymuje się dzięki wsparciu siostry D. K.. Nadto wskazała, że nie ma zawodu, a jej stan zdrowia nie pozwala nawet na podjęcie jakichkolwiek prac dorywczych. Oświadczyła, że nie kwestionuje obowiązku alimentacyjnego wobec córki, jednakże uważa, że sytuacja życiowa uniemożliwia jej wywiązanie się z tego obowiązku.

W toku niniejszego postępowania pozwana M. P. złożyła w Sądzie Okręgowym we Wrocławiu (data wpływu 12.02.2014r.) pozew o rozwiązanie małżeństwa pozwanej z ojcem powódki H. P., z orzeczeniem o jego winie. Sąd Okręgowy we Wrocławiu, w sprawie o sygn. akt XIII RC 409/14 uwzględnił wniosek M. P. o zabezpieczenie na jej rzecz od H. P. alimentów, w ten sposób, że postanowieniem z dnia 13 czerwca 2014r. przez czas trwania procesu zasądził od H. P. na rzecz M. P. kwotę po 200 zł miesięcznie płatną do dnia 10-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi

odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat poczynając od dnia 22 kwietnia 2014r. Jednocześnie Sąd oddalił wniosek H. P. o zabezpieczenie alimentów na rzecz córki K. P. (1) od matki M. P., uznając, że skoro powódka nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, to nie powinna zostać obciążona obowiązkiem alimentowania córki, przyjmując, że dochody gospodarstwa domowego ojca powódki, w którym wychowuje się córka stron, wynoszą około 5.000 zł dla czterech osób (w tym powódki).

Postanowieniem z dnia 04 kwietnia 2014r. tut. Sąd na podstawie art. 445 § 2 k.p.c., zawiesił postępowanie w sprawie częściowo za okres od dnia 11 lutego 2014r., tj. dnia wniesienia przez M. P. pozwu o rozwód przeciwko H. P..

W toku postępowania w dniu 17 lipca 2014r. małoletnia powódka K. P. (1) uzyskała pełnoletniość.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2014r., w sprawie o sygn. akt I ACz 1715/14 na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie zabezpieczające Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 13 czerwca 2014r. zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że oddalił wniosek M. P. o udzielenie na jej rzecz zabezpieczenia przez pozwanego H. P. alimentów w wysokości 200 zł miesięcznie. Jednocześnie oddalił zażalenie, co do oddalonego wniosku H. P. o zabezpieczenie alimentów na rzecz córki K. P. (1) od matki M. P., argumentując, że istniejąca po stronie M. P. niepełnosprawność oraz istotna dysproporcja w sytuacji majątkowej stron, czyniły zasadnym obciążenie H. P. w całości kosztami utrzymania małoletniej. Sąd Apelacyjny stanął też na stanowisku, że z uwagi na uzyskanie w dniu 17 lipca 2014r. przez K. P. (1) pełnoletności, przysługuje jej samodzielne roszczenie alimentacyjne, bez ograniczeń procesowych.

Pismem procesowym z dnia 04 lutego 2015r. powódka K. P. (1) sprecyzowała swoje stanowisko w sprawie, wnosząc o zasądzenie od pozwanej M. P. na jej rzecz alimentów w wysokości po 600 zł miesięcznie za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia 12 lutego 2014r. i począwszy od dnia 17 lipca 2014r. oraz zasądzenie od pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Na rozprawie w dniu 04 lutego 2015r. Sąd postanowił podjąć zawieszony postępowanie w sprawie, po czym powódka ponownie sprecyzowała żądanie pozwu, wnosząc o zasądzenie alimentów od pozwanej od dnia wniesienia pozwu i rozstrzygnięcie o roszczeniu w całości. Pozwana wniosła o oddalenie powództwa.

Na rozprawie dnia 18 marca 2015r. strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka K. P. (1) urodziła się w dniu (...) Pochodzi ze związku małżeńskiego H. P. i M. P. z d. B.. H. P. i M. P. posiadają jeszcze jedno dziecko - pełnoletnią córkę K. P. (2).

(dowód: okoliczność bezsporna,

odpis skrócony aktu urodzenia K. P. (1), sporządzony w USC w Ś. pod numerem (...) - k. 10).

Małżonkowie M. P. i H. P., zamieszkiwali wspólnie w domu przy ul. (...) w C., gminie Ś., wraz z córkami - K. i K. oraz matką H. S. P.. W domu dochodziło do nieporozumień rodzinnych. Pozwana z powodu depresji podjęła terapię psychologiczną. Po jednej z kłótni w dniu 29 września 2013r. pozwana opuściła dom, zabierając ze sobą jedynie rzeczy osobiste.

Gdy pozwana zamieszkiwała w domu przy ul. (...) w C., podejmowała prace zarobkowe. Pracowała w (...) Spółdzielni (...), na stanowisku pracownika produkcji, gdzie uzyskała dochód roczny w 2013 roku 12.171,98 zł. Pracowała w Zakładzie (...) w C., gdzie zarabiała około 1.200 – 1.300 zł miesięcznie, umowa o pracę została wypowiedziana przez pracodawcę. Podejmowała prace dorywcze przy zbiorze truskawek, ziemniaków, gdzie mogła zarobić około 200 zł. Z osiąganego wynagrodzenia kupowała żywność, spłacała kredyt, pokrywała koszt biletu do szkoły córki K..

(dowód: decyzja Burmistrza Ś. z 24.04.2014r. ((...). (...).1.4.2014) - k. 134-138,

informacja o dochodach oraz pobranych zaliczkach na podatek dochodowy w roku 2013 PIT-11 pozwanej - k. 36,
akta sprawy rozwodowej Sądu Okręgowego we Wrocławiu, sygn. akt XIII RC 409/14,

zeznania świadka D. K. - k. 81,

zeznania świadka D. P. - k. 82-83

zeznania świadka H. P. - k. 64,

przesłuchanie powódki K. P. (1) - nagranie audio-video – 00:19:13-00:38:31, 00:39:55-00:40:57,

przesłuchanie pozwanej M. P. – nagranie audio-video – 00:03:35-00:19:12).

Po opuszczeniu domu przy ul. (...) w C., pozwana zamieszkała początkowo u swojej siostry - D. K. w L., a potem od dnia 29 października 2013r. u swojego brata - B. B. (2) w miejscowości P. nr 32, gminie K., gdzie obecnie zamieszkuje.

(dowód: decyzja Burmistrza Ś. z dnia 24.04.2014r. ((...). (...).1.4.2014) - k. 134-138,

przesłuchanie pozwanej M. P. – nagranie audio-video – 00:03:35-00:19:12).

Pozwana M. P. ma 47 lat. Bez wyuczonego zawodu. Ma wykształcenie podstawowe. Jest osobą niepełnosprawną trwale, z powodu schorzeń narządów ruchu. Może wykonywać tylko prace lekkie, bez dźwigania ciężarów. W okresie od dnia 30.09.2013r. do dnia 08.10.2013r. pozwana była zarejestrowana jako osoba bezrobotna, otrzymywała zasiłek w wysokości około 600-700 zł. Pozwana nie podjęła oferowanej pracy w C., na stanowisku sprzątaczkii, nie spełniała wymagań pracodawcy. Od listopada 2013r. pozwana tylko przez jeden miesiąc pracowała - w grudniu 2014r. w firmie (...) w J., gdzie zajmowała się pakowaniem prezentów, zarobiła około 1.700-1.800 zł.

Pozwana obecnie jest zarejestrowana w Urzędzie Pracy, jako osoba bezrobotna. Nie pracuje, nie podejmuje prac dorywczych. Nie korzysta z pomocy ze świadczeń opieki społecznej. Pozostaje na utrzymaniu swojego brata B. B. (2). Nie ma majątku, ani oszczędności. Miesięczny koszt swojego utrzymania pozwana określiła na kwotę 200 zł.

Pozwana od czasu opuszczenia rodziny w C., załamała się. Kontynuowała terapię psychologiczną u lekarza psychiatrii w Ś. i w K.. Brała leki psychotropowe. Pozwana jest osobą wymagającą pomocy i wsparcia ze strony bliskich jej osób, nieprzystosowaną do samodzielnej egzystencji, osobą niezaradną życiowo, mającą trudności w komunikacji z otoczeniem oraz zrozumieniem norm społecznych oraz własnej sytuacji. Pozwana nie korzysta obecnie z pomocy psychologicznej. Nie przyjmuje leków.

(dowód: informacja o dochodach oraz pobranych zaliczkach na podatek dochodowy w roku 2013 PIT-11 pozwanej - k. 36,

decyzja Starosty (...) z dnia 10.04.2014r. - k. 37,

zaświadczenie PUP w Ś. z dnia 11.04.2014 - k. 38,

akta sprawy rozwodowej Sądu Okręgowego we Wrocławiu, sygn. akt XIII RC 409/14,

zeznania świadka B. B. (2) - k. 81,

zeznania świadka D. K. - k. 81,

zeznania świadka H. P. - k. 64,

przesłuchanie powódki K. P. (1) - nagranie audio-video - 00:19:13-00:38:31,

przesłuchanie pozwanej M. P. - nagranie audio-video -00:03:35-00:19:12).

Powódka K. P. (1) zamieszkuje w domu przy ul. (...) w C. i prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z ojcem H. P., pełnoletnią siostrą K. P. (2), oraz babcią (matką H. P.) S. P.. K. P. (2) pracuje i osiąga dochód około 1.200-1.300 zł. Babcia powódki S. P. pobiera emeryturę w wysokości około 600 zł miesięcznie i partycypuje w kosztach utrzymania domu.

H. P., ojciec powódki jest zatrudniony w firmie (...) S.A. z siedzibą w C., na stanowisku robotnik transportowy, ze średnim wynagrodzeniem miesięcznym około netto 1.800-2.100 zł. Ojciec powódki spona kredyty: na remont zaciągnięty w kwocie 10.000 zł na okres trzech lat, z ratą miesięczną 460 zł oraz na zakup sprzętu AGD z ratą miesięczną 126,98 zł.

Na miesięczne wydatki gospodarstwa domowego ojca powódki związanych z utrzymaniem domu w wysokości około 500-800 zł (zależnie od wysokości rachunków) składają się: woda i ścieki – około 64 zł, energia – około 140-160 zł, wywóz śmieci – około 60 zł, telewizja i (...) – około 150 zł.

(dowód: potwierdzenia wpłat (...) S.A. - k. 5, 187-188,

dowody wpłat za energii - k. 6, 178-179,

dowód wpłaty (...) S.A. k. 6,

dowód wpłaty Gmina Ś. z dnia 10.10.2013r. - k. 7,

zaświadczenie o zarobkach z dnia 12.02.2014 - k. 20,

zaświadczenie z Urzędu Skarbowego o dochodzie z 04.02.2014 - k. 21

faktury i potwierdzenia wpłat za dostawę wody i odbiór ścieków - k. 176-177,

zawiadomienia z wysokością opłat za śmieci - k. 180-181,

umowa o kredyt na zakup towarów i usług z dnia 23.09.2014r. - k. 182-184,

potwierdzenia wpłat kredytu rata 126.98 zł - k. 185-186,

potwierdzenia wpłat (...) S.A. - k. 187-188,

zeznania świadka D. K. - k. 81,

zeznania świadka H. P. - k. 64,

zeznania świadka H. P. - k. 64,

przesłuchanie powódki K. P. (1) - nagranie audio-video – 00:19:13-00:38:31).

Powódka K. P. (1) ma 18 lat. Jest uczennicą III klasy Technikum Ekonomicznego nr I w Ś.. Obecnie przygotowuje się do egzaminu zawodowego. Nie uczęszcza na dodatkowe zajęcia pozalekcyjne. Nie ma płatnych praktyk. Nie podejmuje prac zarobkowych. Powódka uczęszcza do kółka teatralnego, czasem za udział w występie otrzymuje jednorazowo kwotę 100 zł. Powódka ma zakażenie bakteryjne stopy, na leczenie które w czerwcu i na początku września 2014r. wydatkowała kwotę 200 zł. Nadto cierpi ona na małopłytkowość.

Miesięczny średni koszt utrzymania powódki oscyluje w granicach około 700 zł. Na wydatki składają się: bilet do szkoły – około 63 zł, odzież – około 150 zł, środki czystości – około 100 zł, leczenie i badania – około 100 zł, telefon

komórkowy – 40-50 zł, koszty dojazdów do szkoły – około 70 zł w obie strony, wyżywienie – około 150-200 zł, zakup podręczników, książek – około 40-100 zł.

Wszystkie koszty związane z utrzymaniem K. P. (1) ponosi ojciec H. P..

(dowód: zaświadczenie z dnia 01.10.2013r. - k. 8,

akta sprawy rozwodowej Sądu Okręgowego we Wrocławiu, sygn. akt XIII RC 409/14,

zeznania świadka H. P. - k. 64,

przesłuchanie powódki K. P. (1) - nagranie audio-video – 0:19:13-00:38:31).

Powiatowy Urząd Pracy w Ś. w okresie od listopada 2013 r. dysponował ofertami pracy dla osób bez kwalifikacji zawodowych (pracownik porządkowy, sprzątaczką, robotnik gospodarczy) z wynagrodzeniem brutto od 1.400 zł do 2.000 zł.

Powiatowy Urząd Pracy we W. dysponował ofertami pracy dla osób bez kwalifikacji zawodowych, w tym sprzątaczką z wynagrodzeniem brutto od 1.600 zł, od dnia 11 lutego 2015r. z wynagrodzeniem brutto 1.750 zł.

Natomiast Urzędy nie dysponowały ofertami pracy dla robotnika transportowego.

(dowód: pisma PUP w Ś. z 06.05.2014r., 18.09.2014r., 05.01.2015r., 26.02.2015r. - k. 42, 75, 165, 191-192,

pisma PUP we W. z 29.05.2014 r., 11.03.2015r. - k. 43, 194).

Rodzice powódki pozostają ze sobą w konflikcie. Powódka nie kontaktuje się z pozwaną M. P.. Od czasu wyprowadzenia się matka powódki widziała się z córką raz. Pozwana nie partycypuje kosztach utrzymania córki K. P. (1).

(dowód: przesłuchanie powódki K. P. (1) - nagranie audio-video - 0:19:13-00:38:31,

przesłuchanie pozwanej M. P. - nagranie audio-video - 00:03:35-00:19:12).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Jak wynika z art. 128 k.r.o. obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Zgodnie z art. 135 § 1 i 2 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, chociażby nawet w tych ramach nie znajdowały pokrycia wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentacji (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20.02.1972 r., III CRN 470/71, Informator Prawniczy 1972, nr 1 – 2, poz. 15). Ponadto przy ocenie zakresu obowiązku alimentacyjnego należy brać pod uwagę także usprawiedliwione potrzeby własne zobowiązanego, jego sytuację rodzinną, a wysokość obciążenia alimentacyjnego powinna być określona na takim poziomie i w takiej sytuacji, aby nie prowadziła do jego niedostatku.

Jak stanowi art. 133 § 1 k.r.i.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Powstanie obowiązku alimentacyjnego względem pełnoletnich dzieci jest uzależnione od zaistnienia określonych przesłanek – po stronie dzieci brak możliwości samodzielnego utrzymania i brak dochodów z majątku dziecka, po stronie rodziców zaś ich możliwości zarobkowo – finansowe, aby spełnić nałożony na nich obowiązek. Aby Sąd zasądził alimenty na rzecz dzieci wymienione przesłanki muszą zostać spełnione łącznie.

Ciężar dowodu zaistnienia przesłanek do uzyskania prawa pomocy spoczywa na stronie, która o tę pomoc się ubiega. Strona musi wykazać nie tylko swoją sytuację majątkową, ale również sytuację majątkową innych członków rodziny, którzy pozostają z nią we wspólnym gospodarstwie domowym bądź są zobowiązani do jej alimentacji

Powyższy stan faktyczny ustalony został na podstawie całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie. W ocenie Sądu przeprowadzone w sprawie dowody, a w szczególności z dokumentów w postaci faktur, rachunków i dowodów wpłat, zeznań świadków D. K., H. P., H. P. oraz z przesłuchania stron, jednoznacznie wskazują, że nie zachodzą podstawy do uznania nawet w części żądania zawartego w pozwie. Dokonując oceny roszczenia powódki Sąd wziął także pod uwagę akta sprawy rozwodowej, zawisłej przez Sądem Okręgowym we Wrocławiu, w sygn. akt XIII RC 409/14 (I Acz 1715/14), a w szczególności w części dotyczącej możliwości alimentowania córki przez M. P., które były też podstawą rozstrzygnięcia Sądu o oddaleniu wniosku ojca powódki o zabezpieczenie alimentów na rzecz powódki K. P. (1).

Powódka wniosła w niniejszej sprawie o zasądzenie od pozwanej kwoty po 600 zł miesięcznie tytułem alimentów, wskazując, że cały ciężar utrzymania powódki spoczywa na ojcu pozwanej H. P., zaś matka M. P. w żaden sposób nie przyczynia się, aby temu obowiązkowi utrzymania powódki sprostać. Co do zasady powództwo powódki było słuszne. Oboje rodzice są bowiem obowiązani do zaspokajania potrzeb swoich dzieci, nawet pełnoletnich, jeżeli zaistnieją ku temu ustawowe przesłanki. Nie oznacza to jednak, że obowiązek obojga rodziców do zaspokojenia potrzeb dziecka, które nie może utrzymać się samodzielnie jest bezwzględny i obciąża w każdym przypadku oboje rodziców. Po myśli art. 133 § 3 k.r.i.o. każdy z rodziców może uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możności samodzielnego utrzymania się. W niniejszej sprawie pozwana nie kwestionowała prawa powódki do żądania jej alimentowania przez pozwaną. Wskazywała jednocześnie, że zadośćuczynienie temu obowiązkowi nie jest możliwe z uwagi na sytuację materialną i zdrowotną w której się znalazła.

Oboje rodzice są wprawdzie zobowiązani do alimentowania swoich dzieci, ale każdy z rodziców stosownie do swych sił oraz możliwości zarobkowych i majątkowych. Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokajane, wyznacza treść art. 96 k.r.o., według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie - odpowiednio do jego uzdolnień - do pracy dla dobra społeczeństwa. Rodzice są zatem obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), a także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego), według zdolności dostarczania rozrywek i wypoczynku. Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie zasadą dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami.

Nie ma możliwości świadczenia alimentów ten z rodziców, który nie posiada majątku i nie jest ze względu na stan zdrowia zdolny do pracy zarobkowej, a także ten który nie osiąga żadnych dochodów lub których wysokość nie zabezpiecza nawet usprawiedliwionych kosztów jego utrzymania. Nie celowe jest obciążanie obowiązkiem alimentacyjnym rodzica, który z uwagi na swoją niepełnosprawność i nieporadność życiową, nie jest w stanie zagwarantować dziecku stałego alimentowania. Nie można bowiem wymagać od osoby niepełnosprawnej, aby przedsięwziął starania o uzyskanie dochodów z takim wysiłkiem, który przekracza możliwości fizyczne i w konsekwencji mógłby zaważyć na jego zdrowiu w sposób ujemny. Ocena możliwości zarobkowej w sensie art. 135 § 1 k.r.i.o. nie może się wyrażać w wymaganiu aktywizacji działalności zarobkowej z uszczerbkiem dla zdrowia (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.11.1975r., sygn. akt III CRN 330/75, lex nr 7777). Sąd wyraża pogląd, zaprezentowany w uzasadnieniu orzeczeń w przedmiocie zabezpieczenia Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 13 czerwca 2014r., sygn. akt XIII RC 409/14 i Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 22 sierpnia 2014r., sygn. akt I Acz 1714/14, że nie jest zasadnym obciążanie pozwanej obowiązkiem alimentowania córki, jeżeli niepełnosprawność pozwanej i istniejąca po stronie obojga rodziców dysproporcja w sytuacji majątkowej, czyni zasadnym o obciążeniu drugiego z rodziców – ojca powódki w całości kosztami utrzymania dziecka. Należy dodać, że ustalona w postępowaniu (do dnia wydania wyroku)

niemożność spełnienia przez rodzica świadczeń alimentacyjnych bez uszczerbku dla utrzymania własnego uzasadnia niemożność zasądzenia od tegoż rodzica jakiegokolwiek kwoty na rzecz uprawnionego. Sąd stosownie bowiem do treści art. 316 § 1 k.p.c. wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy jaki istnieje w chwili zamknięcia rozprawy, a zatem w taki sposób ocenia również możliwości zarobkowe strony zobowiązanej do alimentacji. W każdym przypadku rolą sądu jest wyważenie, czy zgłoszone przez dziecko w danych okolicznościach potrzeby są usprawiedliwione oraz czy rodzice mają dostateczne możliwości zarobkowe lub majątkowe, by żądaniom dziecka sprostać.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, i dokonaniu oceny zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał, że pozwana M. P. nie ma możliwości majątkowych ani zarobkowych, uzasadniających obciążenie jej obowiązkiem alimentacyjnym. Jej aktualna sytuacja zdrowotna i materialna także nie pozwala na alimentowanie córki. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że pozwana M. P. jest osobą niepełnosprawną, może podejmować jedynie pracę lekką, bez dźwigania ciężarów i obciążenia narządów ruchu. Niepełnosprawność pozwanej powoduje wyłączenie możliwości pracy na oferowanych przez pracodawców stanowiskach pracy. Jak wynika z informacji Urzędów Pracy, oferowane stanowiska pracy i warunki pracy nie są pracami lekkimi, są to prace fizyczne (praca stojąca, praca na produkcji, robotnik gospodarczy). Oferowane prace wiążą się ze wzmożonym wysiłkiem fizycznym oraz nakładami finansowymi, związanymi z dojazdami pozwanej do pracy. Zaznaczenia wymaga fakt, że dotychczas podejmowane przez pozwaną prace dorywcze wiązały się z wysiłkiem fizycznym, którym pozwana nie mogła sprostać w dłuższym okresie czasu, a osiągała z tych prac znacznie odbiegające od minimalnego wynagrodzenie w wysokości około 200 zł. Obecnie od listopada 2013r. (z wyłączeniem miesiąca grudnia 2014r.), pozwana pozostaje bez pracy, jest na utrzymaniu brata z którym zamieszkuje we wspólnym domu. Urząd pracy oferował pozwanej pracę w zawodzie sprzątaczkii, jednakże pozwana nie spełniała wymogów pracodawcy, dotyczących posiadania odpowiedniej II grupy niepełnosprawności. Pozwana nie ma majątku, który mogłaby spieniężyć i ewentualnie pokrywać usprawiedliwione koszty utrzymania córki.

Zasądzenie jakiegokolwiek kwoty pieniężnej tytułem alimentów od pozwanej M. P. na rzecz powódki, zdaniem Sądu było by również sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Na podstawie art. 144¹ k.r.i.o. pozwana mogła bowiem uchylić się od wykonania obowiązku alimentacyjnego względem uprawnionej pełnoletniej córki, jeżeli żądanie alimentów jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Jak wynika z ustaleń, pozwana podjęła leczenie psychologiczne –depresja, brała leki psychotropowe. Pozwana jest osobą, wymagającą pomocy i wsparcia ze strony bliskich jej osób, nieprzystosowaną do samodzielnej egzystencji, osobą niezaradną życiowo, mającą trudności w komunikacji z otoczeniem. Pozwana przesłuchana zarówno w toku postępowania rozwodowego przez Sądem Okręgowym we Wrocławiu, jak również i w niniejszym postępowaniu nie potrafiła odpowiedzieć na zadane pytania, miała trudności z formułowaniem prostych wypowiedzi. Trudno było nawiązać kontakt słowny z pozwaną, zdawała się ona nie rozumieć powagi sytuacji, wynikającej z wytoczonego przeciwko niej powództwa. Zauważalne było podczas przesłuchania, że pozwana nie jest świadoma obowiązku alimentacji, jaka ciąży na niej wobec córki, co uzasadnia stwierdzenie, że jest ona osobą całkowicie nieprzystosowaną społecznie do roli matki.

W ocenie Sądu zasądzenie jakichkolwiek kwoty, spowoduje uszczerbek w koniecznym utrzymaniu pozwanej, które w całości obecnie ponosi jej brat, który nie jest zobowiązany do alimentowania córki pozwanej. Niewątpliwie ustalenie obowiązku alimentacyjnego, z uwagi na brak dochodów i możliwości zarobkowych pozwanej, a także niepełnosprawność życiową byłoby niecelowe i stanowiło fikcję prawną, prowadzącą jedynie do niedostatku pozwanej, a nie zaspokojenia potrzeb powódki, które w całości zabezpieczone są obecnie przez ojca powódki H. P..

Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego w tym z przedłożonych przez strony faktur i rachunków, zeznań świadka – ojca powódki, przesłuchania powódki i z doświadczenia życiowego potrzeby powódki są zaspokajane przez ojca H. P.. Jak ustalono, miesięczny koszt utrzymania powódki to kwota około 700 zł na którą składają się wydatki na: bilet do szkoły – około 63 zł, odzież – około 150 zł, środki czystości – około 100 zł, leczenie i badania – około 100 zł, telefon komórkowy – 40-50 zł, koszty dojazdów do szkoły – około 70 zł w obie strony, wyżywienie – około 150-200 zł, zakup podręczników, książek – około 40-100 zł. Powódka pozostaje we wspólnym gospodarstwie domowym z ojcem, pełnoletnią siostrą oraz babcią. Każdy z domowników (oprócz powódki) ma dochody, których część

przeznacza na koszty utrzymania wspólnego domu. Łączny dochód gospodarstwa domowego powódki to około 3.900 zł zaś koszty związane z utrzymaniem domu to kwota około 500-800 zł, czyli około 200-300 zł na osobę w rodzinie. Ojciec powódki H. P. jest zatrudniony w firmie (...) S.A. z siedzibą w C., na stanowisku robotnik transportowy, ze średnim wynagrodzeniem miesięcznym około netto 1.800-2.100 zł. Ojciec powódki jest obciążony kredytami łącznie w wysokości około 587 zł które spłaca na bieżąco. Sytuacja zawodowa i zarobkowa jego jest stabilna, w porównaniu do sytuacji pozwanej. Z zestawienia dochodów i obciążeń ojca powódki H. P. wynika, że jest on w stanie samodzielnie utrzymać córkę i pokryć jej usprawiedliwione potrzeby w wysokości około 700 zł bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania siebie. Zwłaszcza, że oprócz powódki nie ma na utrzymaniu innych dzieci małoletnich, ani innych osób wobec których ma obowiązek alimentacyjny. Ustalając wysokość obowiązku alimentacyjnego trzeba mieć bowiem na uwadze możliwości finansowe obojga rodziców. Jeżeli jeden z rodziców takich możliwości alimentowania nie posiada, obowiązek ten spoczywa na drugim z rodziców, jeżeli jego dochody pozwalają na zaspokojenie potrzeb dziecka, bez uszczerbku dla własnego utrzymania.

Powódka ma zaspokojone usprawiedliwione potrzeby życiowe, które zostały wykazane w niniejszym postępowaniu, zaś powódka wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c. nie udowodniła, aby były one większe niż ustalone na kwotę 700 zł miesięcznie. Powódka nie uczęszcza na dodatkowe zajęcia pozalekcyjne. Nadto bierze udział w kółku teatralnym, za udział w występie otrzymuje jednorazowo kwotę 100 zł. Ponadto wskazać należy, iż powódka nie wykazała, że pozwana ma majątek, oszczędności, z których mogłaby alimentować pozwaną, a to na niej spoczywał ciężar dowodowy w powyższym zakresie.

Mając zatem na uwadze możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanej oraz jej sytuację zdrowotną, a także sytuację powódki orzeczono jak w pkt I. sentencji wyroku, oddalając powództwo.

W punkcie II. sentencji wyroku opierając się na przepisie art. 102 k.p.c., w zw. z art. 98 § 1 k.p.c., Sąd odstąpił od obciążania powódki, jako strony przegrywającej kosztami procesu, uznając, że takie rozstrzygnięcie jest uzasadnione, albowiem powódka wytaczając powództwo pozostawała w mylnym przekonaniu o jego zasadności, a nadto zważając na sytuację materialną powódki, która nie pracuje i nie osiąga dochodów, pozwalających jej na uiszczenie kosztów procesu na rzecz pozwanej.